

CURIERUL ROMANU

GAZETTA

Politică, Comercială și Litterară

Se abonează la această foie la Redac-
la librăria națională, a D-lui A. Da-
nilopolu, ulița Colței; — la Județ, la
DD. Secretari și DD. Profesori.

Prețul abonamentului pe un an 65 lei
Pe câte luni 35.
Această foie este de două ori pe săptămă-
nă, Lunea și Joca.

Annul XIX. N° 48.

București

Joi 11. Decembrie 1847.

CHRONICA STRAINA.

ITALIA. Roma 22 Noem. Kestiunea Fer-
rarei este aproape de a-și găsi soluția. Nu
se cunoștea încă termenul învoierii, și nici nu
vor fi cunoșcuți mai înainte de încheierea de-
finitivă; kardinalul Ferreri și ambasadorul
Austrei și-au promis încă altă dată de a nu su-
ne la nimeni nimic despre această învoiere.

Florența. 25 Noem. Se crede că che-
le din Fivigano și Pontremoli vor avea o so-
luție pacifică. Pînă atunci și d'o parte și
de alta stațiuă cu mîna pe armă. — La Livor-
no la 22 Noem. s'a înțeles că mare turbu-
rență din țările de nord: patrii o-
menii se chertă în strada cavalerilor în po-
antea de la 21 către 22. Căpitanul gwardiei
trimisese un caporal și trei soldați. Chertă-
tori o lăsară d'a fugă și gwardia se dă
după dînșii. Caporalul sta să nu se mîna pe
țigă din fugătorii. Un alt om eșii de o da-
tă dintr'o poartă și înfînse un stialet în ri-
țigă caporalului care căzu mort. Alergară
în dată gwardia civikă și burzeii și areșta-
ră pe doi din compania cu îndestulă armă.
A doua zi la 9 ore aproape de 20000 o-
menii eră lărgă înkisoare chertă să de dea
pe țigători a-și reviză ei singuri. Avoka-
tul Ricci vorbi popoului să se astîmpere că
pedeansa este a dreptății. Popoul ia trimi-
se să predice în biserică. Adunănduse gwar-
dia civikă se sfordă a alina furoarea po-
poului, și nu se află alt mijloc de că
a face să casă la fereastră din panta al pa-

trărea a inkisorii țigă din cei areștați, care
strigă plătind: «Iertăți-mă, nu sunt eu
culpașul. Uchiștorul este chismăta Ferreri!
Vorbele acestea mai alina rădăcina.
Cu toate acestea tot nu se vede astîmpurat.

Bolonia. 22 Noembrie. Kardinalul Chiaki
dăruinduse la Roma a trece prin această che-
tate. Se crede că nu se va mai înturna la Fer-
rara și că departă să de acolo e ca pri-
șua pas de împăcare cu Austria.

FRANCIA. Paris 29 Noem. pînă la 2 De-
cembrie. Înțelegerea cu altele Elveției lărg-
gă kabinetul francez, D. Chan a murit la 28
în Paris. — Se asigură că arhiepiscopul de
Bouges este să se dea de guvernor supă a fa-
ce educația kontelui de Paris. — D. Feuillet
de Couches direktorul protokolașului la minis-
terul chelor străine a plecat la Neapole,
înșurcinat de D. Guizot cu o misiune parti-
culară. — Se asigură că D. Bois-le-Comte
nu va remeina în Elveția și se va numi mi-
nistru al Franței lărgă țigă din Statele
Konfederative germanice. — 66 lesivii aș
ajuns în Paris de la tribuna și aș fost pri-
miti în seminarul sântului Mornint. — Etem-
bei ministrul dukerilor pzelece al vice-re-
delui din Egipt a ajuns în Paris, de unde
după căte-va zile se va duce în Anglita.
— Ambasadorul Persiei a plecat la 29 din
Paris la Marsilia, de unde se va îmbrăca
supă Konstantinopol, supă a schimbă acolo
cu Poarta Otomană ratifikajia traktatului
încheiat acum în urmă între Turcia și Per-
sia. — Răz s'a anunțat în zădăre trekte

moartea ambasadorului Franței la curtea Por-
tugalei. Acest ministru și-a dat demisia și
se așteaptă la Paris. În locul lui se va nu-
mi Duka de Kauksberg ce este acum inkur-
kat cu altele Franței la Madrid. — Se assi-
gură că este să se propună în sessia viitoare
o imposiție de paat pentru kai de dukș și
alte animale de feala acesta. — Se anunț
de posibil că trei kantoane în Elveția s'au
șurșit de vîrș voie și prin urmare s'a des-
lerat keștiunea Suederbundului. Acum se va
aduna care konferința Interiilor străine? și
ce va face adunănduse? Un diplomat zice:
«Și ce veți să faceți? va număra ne dește
fautele trekte.» Kuvintul acesta arată si-
tuajia spiritului țigălor intervențioilor diplo-
matice de la 1830 în koa. Nici o putere nu
voiește reviză: și cu toate acestea nici țigă
iar nu voiește ca schimbarea situației interioare
a țigă țigă să adukă turburare în țigă
să. — O scrisoare de la Roma anunț că
se așteaptă în acea țetate reșele de Neapole.
Nu șune însă cu ce scop. — Se șie că vice-
reșele de Egipt a dăruit de mult Enghiterei
obeliskul Kleopatrei, a cărui înălțime e de
21 metre și de 33 centimetre și a cărui
greutate trașe 108 tonele. Se pare acum că
s'au dat ordine la inginerii englezi supă a
transporta acest blok de granit din Alessan-
dria în Londra. Arkiva Kleopatrei este a-
dornată cu ieroglife sculptate în granit într'o
profunditate de un deșet. — D. Statford Ka-
ning a ajuns la Paris. Se asigură că a a-
vut o foarte lărgă konferință cu D. Guizot.

SUTERRANUL.

(Urmare.)

În numele Tatălui, Fiului și Sântului Spirit,
amă să fie.

Am scris aceste linii, cu speranță că vor că-
dea în mâinile vre unei persoane cu îndoaie. Ori
care va fi acea persoană, o rugăm în numele a
tot ce are mai scump în această lume și în che-
lăde de a ne scoate din mormintul în care sun-
tem închiși de mai multă vreme, bărbatului meu,
copilului meu și eu și a merita nici de cum a-
cest scrișor să vină la noi.

Ei mă numesc Teresa-Lentini, sunt născută la
Taormina, care să am acum douăzeci și opt să
doizeci și nouă de ani. Din momentul în care
suntem închiși în acest suterran unde scrișor n'am
mai avut pînă kont desure ore, n'am avut distin-
țe zădăre din nouă și n'am avut mîștră tim-
pă. Mult e de rădă suntem aici. Atăta poartă
șune.

Eram la Katana, la markisa de San-Floridio
unde mă aflam ca sutor de laute a junei konte-
se Lucia. Juna konteșă mură la 1780..., mi se pa-
re; însă markisa care vîndusem îmi aducea a
minte de fiie-sa, voia să pînă lărg sine. Mură
mi ea, această vîrș și pînă oasă markisă, Dum-
nezeu săi renaose șufleș! căci eră rădă de
toată lumea.

Voieș atunci a mă reține la mîștră-mea, însă
markisa de San-Floridio nu mă lășă. Avea lărg
și sine cu țigă de intendent, pe un om al țigă

străbun de nătr săi chină generații fuseseră în
servițigă San-Floridio; acesta cunoștea toată
averea lui și pînă toate sekretele lui; un om cu
un kuint în care lui avea toată inkrederea. Acest
om se numea Gaetano-Cantarello. Markisa reso-
luse să mă mărte dăre așea om, ca să ptem,
zicea ea, gempă lărgă dînșigă pînă la moartea
lui.

Cantarello eră un om de la 28 pînă la 30 de
anni, frumos, însă cu o figură cam asură. Nu
putea zice căneva nimic asură lui; se arăta om
de omenie și nu eră nici juktor de kurgă nici
desfănat. Moșenisse de la tată să, și a-
văsese din bărbăție markisului o vîrș kon-
siderabilă pentru un om de kondiția sa; eră dar
un parit foarte bun pentru neaverea mea. Cu toa-
te acestea, kând markisa de San-Floridio îmi vor-
bi de kurgă așea, eu înțeleg, fără voia mea,
a tremură și a plăt: eră în inkritarea șurș-
chelor așei om, în șona asură la țigășigă
lui, și ce care mă șperă fără să pînă cum. A-
ziam zikind, ce e drent, pe toate soșele mele
că eram foarte ferice de a fi rădă de Cantarello
și că Cantarello eră chea mai frumos om din Mes-
sina. Mă întrebam dar în sinemă daka nu eram
o neșură că judek pînă eu aștea pe negitorul
meu, unde toată lumea ia vedea al-șea, și mi în-
pțam de ce să fi nedreptăte către bietul Canta-
rello. În oki mei înțarea ce îmi făceam eră
cu atăta mai întemeiat, că că, daka aveam
un simțiment de țigă instinktivă către Cantarello
nu puteam să mi askinză un simțiment cu toată

al-șea căre un june băier din țigășigă Haternu-
lăi numit Liviș-Polano ce îmi eră băier. Ne iubim
ca amici din kondiția noastră, și nu ne puteam
șune pînă din care epokă așea amici se schimbă-
basse în amor.

Disnerajia noastră fă mare, după cum se în-
țellege, kând markisa îmi șurșe kurgă să
desure mine și Cantarello; și cu atăta mai mare
cu căt că mi mîștră-mea, ce vedea aș un maritaș
cum n'am fi avut nici o dată șperă, după zisa ei,
lășă cu toată interesela bietului Liviș și lășă
altele aritigă intendent, konstruinduse să mă
las de băier-meu și să kait a mă însoră cu țigă-
șigă lui.

Veniserăm la înțarea anșigă 1783, și zio-
a țigă noastră eră determinat pentru 15 Mar-
tie, kând eate și zioa de la 5 Februarie de terri-
bilă memorie, ajunse mi ea. Toată zioa de la 4
șufleșse șiroș, în kât fie-kare adormisse în a-
șea nesimțire ce vîrș așea adduce cu sine.
Markisa de San-Floridio fusesse reginut de no-
dară în anșamentigă să, unde se kăkase pe
un kait lărg. Eu eram în stanșigă d'alășigă ca
să fiș aș kând mă va kiemă la întemăre de
va avea nevoie de chea, kând tot de o dată un țet
șurșigă trekt prin aer, mi palășigă înțeu a se de-
șurșă ca un vasec pe mare. Îndată pîretele ce
desurșigă stanșigă mea de a markisului se desurșă
kât să băi pînă pînă șurșigă, unde chea pară-
șea se dărușă și palășigă pe mai fiind șurșigă
șurșigă de partea așea, kăz jos. Eu mă reșurșigă de
partea onășă ca să nu fiș lășă și mă aflăș

esie, muzikъ шѣ littere. Frumoasa patrie a lui Cid ...

Între'ala XIV secol, o femeie ку tot drenta ...

La renascerea litteralor Italia se împlă de ...

Am lăsat critica la partea syntaksii. Benissem ...

tea. Atunci scrierile noastre vor mai putea ...

(Urmează.)

CRITICA.

VII.

Am lăsat critica la partea syntaksii. Benissem ...

ocupatie da' si kritice. De nu era nici de ...

ciinea ne chelălăla. La orizont, Messina ardea ...

Mă sculaș de o dată în sus: — Ești poezie ...

Liviți lui mai dăse restul; era atât ardoarea ...

Alergaș la mure-mea: ea mă kredoa perdut, ...

Ea mă iuba: se stăpuse. Liviți întră, ea la ...

Ceea ce făcu ne mure-mea mi mai mult a se ...

șys de a servitorilor de rând; prin urmare ...

prezintă atât de amoroane căruia să fie dator ...

Triste așuziștii era achede întămplății pentru ...

Zече ore sursar, noi ne dăserăm la biserică ...

Liturgia încheș, ănsă în momentul când înce ...

— Nunta ačasta nu se poate face, zisse ea.

— Cantarello! strigă Liviți privind murea la ...

— Nu țărăra čeremonia dăvină, zisse preotul ...

— Nunta ačasta nu se poate face! repetă, ку ...

